

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/7360 en 07/7359 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 31 mei 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 mei 2007, verzonden op 4 juni 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appelland (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris, zakelijk weergegeven, dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat de staatssecretaris in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht heeft gehandeld, heeft miskend dat aan de aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Voorts klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat het op de weg van de vreemdeling ligt aan te tonen dat de bij brief van 29 januari 2007 overgelegde dagvaarding (hierna: de dagvaarding) authentiek is.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1; www.raadvanstate.nl en JV 2007/263) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het

Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998 (tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Zoals de staatssecretaris terecht betoogt, ligt het op de weg van de vreemdeling de authenticiteit van het aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde document aan te tonen. De staatssecretaris kan de vreemdeling daarbij tegemoet komen door zelf de authenticiteit van de documenten te laten beoordelen, zonder daarmee echter afbreuk te doen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling. Uit de verklaring van onderzoek van het bureau Documenten van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van 7 februari 2007 blijkt dat de authenticiteit van de dagvaarding wegens het ontbreken van voldoende referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld.

2.1.3. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 25 september 2003 in zaak no. 200304202/1, JV 2003/504), is een door de desbetreffende vreemdeling overgelegd document geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, indien de authenticiteit daarvan niet kan worden vastgesteld. Als, zoals in het onderhavige geval, niet reeds in de bestuurlijke fase is komen vast te staan dat sprake is van een authentiek document, is het aan de vreemdeling dit in beroep alsnog aan te tonen. Dat is niet gebeurd. Anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen is de dagvaarding reeds daarom geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid.

2.1.4. Nu, zoals de voorzieningenrechter terecht heeft overwogen, hetgeen de vreemdeling voor het overige aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag heeft gelegd, geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn, is, anders dan de voorzieningenrechter heeft gedaan, voor een rechterlijke toetsing van de zorgvuldigheid van de besluitvorming geen plaats. De grieven slagen.

2.2. De overige grieven missen zelfstandige betekenis.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, het beroep tegen het besluit van 16 februari 2007 alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 31 mei 2007 in zaak no. AWB 07/7359;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

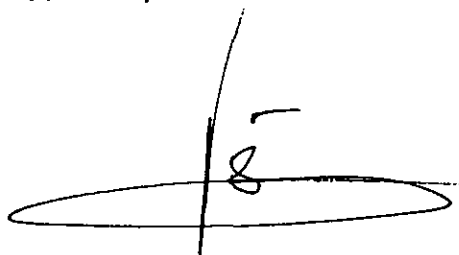
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2007

284-502.

Verzonden: 8 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

A

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 7360 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 7359 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 31 mei 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Cubaanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. L.B. Vellenga-van Nieuwkerk, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A.B. Stein, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 12 december 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 16 februari 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 16 februari 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het beroep de werking van het besluit niet opschort. Verzoeker heeft op 16 februari 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 21 mei 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige

zaaknummer: AWB 07 / 7360 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 7359 (beroep)

2

- voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Bij de beoordeling van het beroep betreft de voorzieningenrechter de volgende feiten. Verzoeker heeft op 5 oktober 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Die aanvraag is afgewezen bij besluit van 9 oktober 2006. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 24 oktober 2006 door deze rechtbank en zittingsplaats ongegrond verklaard. Die uitspraak is, nadat verzoeker er hoger beroep tegen heeft ingesteld, door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bevestigd bij uitspraak van 14 november 2006.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn onderhavige aanvraag het volgende aangevoerd. Na zijn vertrek uit Cuba zijn aan zijn familie in Cuba twee dagvaardingen betekend afkomstig van Cubaanse militaire autoriteiten. Met deze dagvaardingen wil verzoeker aantonen dat hij problemen zal krijgen als hij naar Cuba wordt teruggestuurd. Hij heeft deelgenomen aan politieke activiteiten waarvan de autoriteiten kennelijk op de hoogte zijn gekomen. Kort na het indienen van zijn zienswijze op verweerders voornemen tot afwijzing van zijn asielverzoek, heeft verzoeker een tweetal nieuwe documenten overgelegd, te weten een derde dagvaarding afkomstig van een Cubaanse militaire autoriteit en een vaststelling tot het verschijnen voor de Provinciale Volks Rechtbank te Havana (hierna: vaststelling). De politieagent die deze documenten aan verzoekers familie in Cuba heeft overhandigd, heeft desgevraagd meegedeeld dat verzoeker gezocht wordt naar aanleiding van de verklaring van twee gedetineerden. Volgens verzoeker maakten deze twee deel uit van een groep van vijf mannen, waaronder ook verzoeker, die ondergronds politiek actief waren en waarvan er inmiddels drie Cuba hebben verlaten.
- 2.6 Verweerder heeft de onderhavige asielaanvraag afgewezen onder verwijzing naar zijn afwijzende besluit van 9 oktober 2006. Daarbij heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat verzoeker bij zijn onderhavige aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) in de zin van artikel 4:6 van de Awb heeft vermeld. De door verzoeker overgelegde documenten zijn volgens verweerder, gelet op de uitkomst van een onderzoek door verweerders Bureau Documenten (hierna BD) naar die documenten, geen nova.
- 2.7 Verzoeker heeft, verkort weergegeven, de volgende grieven tegen het bestreden besluit geformuleerd. Het onderzoek door BD is niet als onafhankelijk aan te merken. Daarnaast is het onderzoek niet inzichtelijk en onvoldoende gemotiveerd. Verweerder heeft daarbij de samenwerkingsverplichting, veronachtzaamd die voortvloeit uit artikel 4, eerste lid, van Richtlijn 2004/83 van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen

zaaknummer: AWB 07 / 7360 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 7359 (beroep)

3

als vluchteling etc. (de zogenoemde Definitierichtlijn). Door de afwijzende beschikking te baseren op niet inzichtelijke onderzoeksresultaten van de eigen dienst, die bovendien innerlijk tegenstrijdig zijn en waaruit blijkt dat de benodigde kennis omtrent de relevante feiten niet aanwezig is, ontbeert het besluit een deugdelijke motivering. Verweerder had de overgelegde documenten ter plaatse dienen te laten onderzoeken door de Nederlandse vertegenwoordiging in Havana nu uit een van de onderzoeksrapporten blijkt dat verweerders onderzoekers niet over referentiemateriaal beschikten. Verzoeker beroept zich voorts op het Vluchtelingenverdrag en op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Door niet inhoudelijk in te gaan op verzoekers asielmotieven en te toetsen of verzoeker een risico in de zin van dat verdragsartikel loopt, handelt verweerder in strijd met wat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in diverse uitspraken daarover zegt. Tot slot heeft verzoeker bij brief van 18 mei-2007 aangevoerd dat hij vanuit zijn detentieplaats in Nederland met de Cubaanse ambassade heeft gebeld en van hen de mededeling heeft gekregen dat hij het Cubaanse staatsburgerschap heeft verloren omdat hij elf maanden buiten Cuba heeft verbleven.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 De voorzieningrechter stelt allereerst vast dat de onderhavige aanvraag ten opzichte van de asielaanvraag van 9 oktober 2006 een nieuwe aanvraag is in de zin van artikel 4:6 Awb.
- 2.9 Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb gehouden nova te vermelden. Wanneer geen nova worden vermeld, kan het bestuursorgaan ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.
- 2.10 De voorzieningenrechter beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nova ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
- 2.11 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb, gelezen in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) is het aan de betrokken vreemdeling om aannemelijk te maken dat hetgeen aan de nieuwe aanvraag ten grondslag is gelegd een novum is.
- 2.12 Verzoeker heeft bij zijn aanvraag en in de bestuurlijke fase, zoals eerder vermeld, een viertal documenten overgelegd. Verweerder heeft die documenten laten onderzoeken door zijn Bureau Documenten en van die onderzoeken heeft genoemd BD verslag gedaan in een verklaring van onderzoek van 10 dan wel 11 januari 2007 respectievelijk 8 februari 2007. In de eerstgenoemde verklaring van onderzoek heeft BD ten aanzien van het tweetal door verzoeker bij zijn onderhavige aanvraag overgelegde dagvaardingen geconcludeerd dat gelet op de bevindingen en de ervaringen met soortgelijke documenten ze met aan zekerheid grenzende

zaaknummer: AWB 07 / 7360 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 7359 (beroep)

4

waarschijnlijkheid niet echt zijn. In de tweede verklaring heeft BD ten aanzien van het tweetal na de zienswijze overgelegde documenten geconcludeerd dat wegens het ontbreken van betrouwbaar referentiemateriaal niet met voldoende zekerheid een uitspraak kan worden gedaan over de echtheid van de documenten en dat niet kan worden vastgesteld of de documenten inhoudelijk juist zijn. Daarnaast is ten aanzien van het als 'vaststelling' aangeduide document geconcludeerd dat het mogelijk niet is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie, omdat op het document gegevens van de beschuldigde ontbreken en het document derhalve niet is te koppelen aan een persoon.

- 2.13 Dat BD onderdeel uitmaakt van de Immigratie- en Naturalisatiedienst en daarmee ook onder de verantwoordelijkheid van verweerder valt, betekent, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, niet dat aan de resultaten van het onderzoek van BD, uitgevoerd door een deskundige A documentenonderzoek, geen waarde kan worden gehecht.
- 2.14 Gelet op de onderzoeksbevindingen en conclusies van de BD als vermeld in de verklaring van 10 dan wel 11 januari 2007 dient te worden geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het door hem bij zijn onderhavige aanvraag overgelegde tweetal dagvaardingen authentiek zijn. Verzoekers stelling dat het onderzoek van BD naar deze dagvaardingen niet inzichtelijk en onvoldoende gemotiveerd is, volgt de voorzieningenrechter niet. Uit de voormelde verklaring van BD blijkt genoegzaam dat BD zijn eerder vermelde conclusie baseert op de bevinding dat de basisgegevens op de documenten alsmede de aanwezige stempelafdrukken daarop zijn aangebracht middels een reproductietechniek en dat zulks afwijkt van ervaringen met soortgelijke documenten. In verzoekers opmerking ter zitting dat het bevreemdend is dat zich in het dossier twee versies van de verklaring van BD bevinden - een waarbij voorop als datum van onderzoek 10 januari 2007 is vermeld en een waarbij 11 januari 2007 als datum van onderzoek is vermeld - ziet de voorzieningenrechter geen reden om aan de betrouwbaarheid van het onderzoek door BD te twijfelen. De inhoud van beide versies is verder immers identiek en beide versies zijn aan het slot gedagtekend op 10 januari 2007.
- 2.15 Uit het voorgaande volgt dat het tweetal documenten dat verzoeker bij zijn onderhavige aanvraag heeft overgelegd niet als nova in de zin van artikel 4:6 Awb zijn aan te merken. Verzoekers beroep op artikel 4, eerste lid, Definitierichtlijn kan niet leiden tot een ander oordeel, reeds omdat niet in te zien valt dat de daarin neergelegde samenwerkingverplichting er toe strekt dat op de vreemdeling niet de last rust aannemelijk te maken dat de door hem bij een nieuwe asielaanvraag overgelegde documenten echt zijn.
- 2.16 Het als 'vaststelling' aangeduide document kan evenmin als novum worden aangemerkt. Voor dat oordeel is redengevend dat uit het document niet blijkt tot wie het is gericht en verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het tot hem is gericht. Verzoekers stelling dat dit document ook bij zijn familie (ouders) is bezorgd, is daartoe onvoldoende.
- 2.17 Met betrekking tot de derde overgelegde dagvaarding (aanklachtnummer 43/07) overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Anders dan bij de eerdere twee dagvaardingen zijn de basisgegevens op deze dagvaarding niet ingevuld middels een reproductietechniek, maar met de hand. De bevindingen van BD ten aanzien van dit document zijn dat de stempelafdruk zeer slecht gedetailleerd is en dat er geen

zaaknummer: AWB 07/7360 (voorlopige voorziening)
AWB 07/7359 (beroep)

5

zichtbare sporen van wijzigingen zijn aangetroffen. Deze bevindingen en de stelling van BD dat betrouwbaar referentiemateriaal ontbreekt, geven geen grond voor het oordeel dat onaannemelijk is dat dit document authentiek is. Ofschoon het in beginsel op de weg van verzoeker ligt om aannemelijk te maken dat het document daadwerkelijk authentiek is, voert het, gelet op de voormelde onderzoeksbevindingen en conclusie van BD, te ver om van verzoeker wat deze dagvaarding betreft en bij deze stand van zaken te verlangen dat hij zich verder had ingespannen om aannemelijk te maken dat het een authentiek document is. Daarbij neemt de voorzieningenrechter in aanmerking dat verzoeker in de bestuurlijke fase voorafgaande aan het bestreden besluit heeft aangegeven dat hij een contra-expertise zou laten verrichten, maar dat hij, naar ter zitting gesteld, tot nu toe geen deskundige heeft kunnen vinden die deze expertise kan verrichten. Daarbij neemt de voorzieningenrechter tevens in aanmerking dat verweerders gemachtigde ter zitting desgevraagd ook niet heeft kunnen aangeven op welke wijze verzoeker een contra-expertise had kunnen instellen.

- 2.18 Het vorenstaande leidt de voorzieningenrechter niet tot het oordeel dat thans van de authenticiteit van de derde dagvaarding dient te worden uitgegaan. In het licht ook van het beroep van verzoeker op artikel 3 EVRM, acht de voorzieningenrechter het wel aangewezen dat verweerder voor wat betreft die dagvaarding poogt om nadere invulling te geven aan de op hem ingevolge artikel 3:2 Awb rustende verplichting om bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis te vergaren omtrent de relevante feiten alvorens in een nieuw te nemen besluit zijn oordeel te geven over de vraag of de dagvaarding als novum is aan te merken. Daarbij heeft de voorzieningenrechter het oog op de mogelijkheid die verweerder nog heeft om, ondanks het ontbreken van referentiemateriaal in Nederland, via de Nederlandse vertegenwoordiging in Cuba ter plaatse te laten onderzoeken of het onderhavige document afkomstig is van een bevoegde instantie en authentiek is.
- 2.19 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:2 Awb. Hetgeen overigens nog is aangevoerd, kan gezien deze conclusie onbesproken blijven.
- 2.20 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.21 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.22 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, worden deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb betaald aan de griffier.

zaaknummer: AWB 07 / 7360 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 7359 (beroep)

6

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van 12 december 2006;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, verzoeker in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening en € 322,- in verband met het beroep.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, voorzieningenrechter, en op 31 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A. de Vries

[Handwritten signature]

Afschrift verzonden op: 04 JUNI 2007

Coll: *SR*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor een volledig afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

H

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Bezoekadres

Bordewijklaan 62

2581 XR Den Haag

Telefoon 070 779 4901

Fax 070 779 5534

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 29 JUN 2007	
ZAAKNR. <i>200704485/1/2</i>	
AAN: <i>[Handwritten]</i>	
BEHANDELD: DD:	PAR:

2399-A

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Den Haag
Doorkiesnummer(s)	Ch. R. Vink
Datum	070 779 4564
Ons kenmerk	28 juni 2007
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 31 mei 2007, verzonden op 4 juni 2007, met kenmerk Awb 07/7359.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij lopende rekening-courant van de Immigratie-en Naturalistiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

J.W. Th. Berg, senior-procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEBONDEN	
29 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr. J.W. Th. Berg,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Haarlem
 van 31 mei 2007
 met kenmerk Awb 07/7359

Inzake:
 met kenmerk 0610.05.0229
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. L.B. Vellenga-van Nieuwkerk

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. Ch.R. Vink
 070 779 4564

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, - verder te noemen: de rechtbank - van 31 mei 2007, verzonden op 4 juni 2007, met kenmerk Awb 07/7359 (*productie*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 16 februari 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de *proceskosten heeft veroordeeld*.

2 Achtergronden

- 2.1. Op 12 december 2006 heeft verweerder een herhaalde aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw) ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 16 februari 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 16 februari 2007 *rechtens juist is*. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2. De Staatssecretaris heeft vijf grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.17 van de bestreden uitspraak:

"[...] Ofschoon het in beginsel op de weg van verzoeker ligt om aannemelijk te maken dat het document daadwerkelijk authentiek is, voert het, gelet op de voormelde onderzoeksbevindingen en conclusie van BD, te ver om van verzoeker wat deze dagvaarding betreft en bij deze stand van zaken te verlangen dat hij zich verder had ingespannen om aannemelijk te maken dat het een authentiek document is. Daarbij neemt de voorzieningenrechter in aanmerking dat verzoeker in de bestuurlijke fase voorafgaande aan het bestreden besluit heeft aangegeven dat hij een contra-expertise zou laten verrichten, maar dat hij, naar ter zitting gesteld, tot nu toe geen deskundige heeft kunnen vinden die deze expertise kan verrichten. Daarbij neemt de voorzieningenrechter tevens in aanmerking dat verweerders gemachtigde ter zitting desgevraagd ook niet heeft kunnen aangeven op welke wijze verzoeker een contra-expertise had kunnen instellen."

Grief 2

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.18 van de bestreden uitspraak:

"[...]. In het licht ook van het beroep van verzoeker op artikel 3 EVRM, acht de voorzieningenrechter het wel aangewezen dat verweerder voor wat betreft die dagvaarding poogt om nadere invulling te geven aan de op hem ingevolge artikel 3:2 Awb rustende verplichting om bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis te vergaren omtrent de relevante feiten alvorens in een nieuw te nemen besluit zijn oordeel te geven over de vraag of de dagvaarding als novum is aan te merken. Daarbij heeft de voorzieningenrechter het oog op de mogelijkheid die verweerder nog heeft om, ondanks het ontbreken van referentiemateriaal in Nederland, via de Nederlandse vertegenwoordiging in Cuba ter plaatse te laten onderzoeken of het onderhavige document afkomstig is van een bevoegde instantie en authentiek is."

Toelichting op de grieven 1 en 2

- 3.5 Gelet op de samenhang zullen deze grieven gezamenlijk worden toegelicht.
- 3.6. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.
- 3.7. Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermaals wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit. Deze bepaling geeft evenwel de vrijheid voor het bestuursorgaan om inhoudelijk op een nieuwe aanvraag te beslissen.
- 3.8. Voormeld algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt dat beginsel nadere invulling in het bepaalde in artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.

- 3.9. De rechter dient ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een besluit op een herhaalde aanvraag, direct te treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw, behoorden te worden aangevoerd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vgl:

- ABRS, 3 augustus 2001, JV 2001/258;
- ABRS, 5 september 2001, JV 2001/285
- ABRS, 11 januari 2002, JV 2002/128
- ABRS, 3 april 2003, JV 2003/219.

- 3.10. Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen, (uitspraak van 25 september 2003 nr. 200304202/1, JV 203/504), dient teneinde te worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb een alsnog overgelegd document te kunnen worden aanvaard als objectieve bron die de feiten gesteld in het asielrelaas, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moeten worden gezien. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, van de Awb en artikel 31 van de Vw 2000 is het niet aan de Staatssecretaris om de valsheid van het document aan te tonen.
- 3.11. Blijkens de onderzoeksbevindingen en conclusies van het Bureau Documenten, -verder te noemen: BD -, als vermeld in de verklaring van 7 februari 2007, kan niet worden vastgesteld dat de door verweerder in de bestuurlijke besluitfase overgelegde derde dagvaarding (aanklachtnummer 43/07) authentiek is. Ook overigens komt de rechtbank in rechtsoverweging 2.18 tot het oordeel dat voormeld dat niet kan worden uitgegaan van de authenticiteit van voormeld document.
- 3.12. Gelet op het vorenstaande heeft de rechtbank miskend dat het document niet kan worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb omdat de authenticiteit niet kan worden vastgesteld en het document daarom niet kan worden aanvaard als een objectieve bron die de door verweerder in zijn relaas gestelde feiten bevestigt.
- 3.13. Voorts heeft de rechtbank miskend dat het te ver voert om van verweerder te verlangen dat hij zich verder had ingespannen om aannemelijk te maken dat het een authentiek document is, nu het immers op de weg van verweerder ligt om aannemelijk te maken dat het document authentiek is. Artikel 4, eerste lid, van de EG-Richtlijn 2004/83 brengt in voormeld uitgangspunt, zoals uit rechtsoverweging 2.15 valt af te lezen, daar geen verandering in. Daarbij komt dat met het doen verrichten van documentonderzoek de Staatssecretaris verweerder in de voldoening aan de op hem rustende bewijslast tegemoet is gekomen. Dat een contra-expertise ontbreekt komt derhalve voor rekening van verweerder. Dat de Staatssecretaris de mogelijkheid heeft om via de Nederlandse vertegenwoordiging in Cuba ter plaatse onderzoek te laten doen naar de authenticiteit van het document doet evenmin af aan vorenstaand

uitgangspunt. Aldus heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de Staatssecretaris heeft gehandeld in strijd met artikel 3:2 Awb.

- 3.14. Nu de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de Staatssecretaris in strijd heeft gehandeld met artikel 3:2 Awb is de rechtbank ten onrechte niet tot het oordeel gekomen dat aan de aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Dit alles heeft de rechtbank miskend.

Grief 3

- 3.15. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.19 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:2 Awb. Hetgeen overigens nog is aangevoerd, kan gezien deze conclusie onbesproken blijven."

Grief 4

- 3.16. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.20 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen."

Grief 5

- 3.17. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.22 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1-punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, worden deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb betaald aan de griffier."

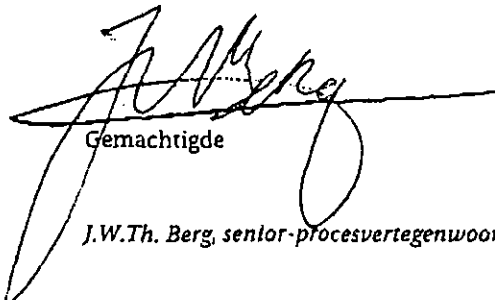
Toelichting op de grieven 3, 4 en 5

- 3.18. Deze grieven hebben geen zelfstandige betekenis en dienen te worden beoordeeld in het licht van de eerste twee grieven.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 16 februari 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 29 juni 2007

Gemachtigde

J.W.Th. Berg, senior-procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 370 9411
telefax 070 - 370 9315*